

Tiende toespraak tot mijn studenten, voorjaar 1976.

Planten- en dierenrijk kennen heel domme parasiten, die hun slachtoffer zo uitmergelen, dat het het niet overleeft. Vergeleken daarmee is de mensheid duidelijk superieur: onze chanteurs, afpersers en maffiosi plegen niet de kip met de gouden eieren te slachten. Het loopt natuurlijk wel eens uit de hand en soms is hun wurggreep dodelijk voor het slachtoffer, maar onder maffiosi wordt dat wel als beleidsfout beschouwd.

Na jaren aarzeling mogen er dan eindelijk casinospelen komen. Waren het aanvankelijk religieuze bezwaren tegen des duivels prentenboek, uiteindelijk werd de toestemming vertraagd door de vrees met de kansspelen ook de maffia in de kaart te spelen. Ik vond dat wat hypocriet van een bewind dat al zo heult met de vakbonden. De wijze waarop onze overheid zich nl. aan deze organisaties verslingerd heeft, liegt er niet om!

Het is om even bij stil te staan, dat in onze democratie, waarin alle volwassenen stemrecht hebben, de vakbonden hebben versierd dat het afpersingsmiddel van de stakingsdreiging wettelijk is toegestaan. Hiermee niet tevreden moeten straks de overwinsten --fijn Germanisme!-- worden afgeroomd via de VAD. Wat moet met dat geld? Dat moet in een pot. En wie beheren die pot? De vakbonden natuurlijk. Ik vestig er de aandacht op, dat dit in de kamer als of het de gewoonste zaak van de wereld was, is besproken. Nou vraag ik je.. Ik weet wel, waarom ze dat nu doen. Er zijn helemaal geen overwinsten, de meeste bedrijven zijn blij, als ze uit de rode cijfers kunnen blijven. Iedereen denkt dus "Ach, waar praten ze over! Er komt nooit iets in die pot, dus het kan helemaal geen kwaad de vakbonden daar controle over te geven." Maar het gaat om het principe.

Dat er voorlopig niet veel in die pot komt, beseffen de vakbonden ook wel, en hun macht moet dus op andere manier worden uitgebreid. Het is hen natuurlijk een doorn in het oog, dat ze niet zoveel sympathie genieten, dat iedereen lid is en maandelijks zijn lidmaatschapsgeld aan de vakbond afdraagt. Maar ook daar kan wat aan gedaan worden. Bedrijfsinkrimpingen zijn aan de orde van de dag, en waarom zouden mensen lid van de vakbond worden, als onder de vakbondsleden de ontslagen even hard vallen? Weet je wat? We maken er een regel van dat als er ontslagen moet worden, de ontslagen eerst vallen onder de niet-leden van de vakbond. Ook hier wordt serieus over gepraat alsof dit de gewoonste zaak van de wereld zou zijn!

Maar dit zou betekenen dat ook de vele werknemers, die helemaal geen sympathie voor de vakbonden koesteren en misschien wel vinden, dat hun macht al veel te groot is, eigenlijk geen keus meer gelaten wordt: om vrouw en kind moeten ze dan wel maandelijks een deel van hun loon afstaan aan wat ze wellicht uiterst dubieuze organisaties vinden. Dit zijn je reinste maffiamethodes.

Er wordt wel een beetje tegen deze voorstellen gesputterd, niet omdat ze principieel volslagen onjuist zijn, maar omdat pragmatici in de politiek zich toch afvragen, of een dergelijke machtsconcentratie in ons land wel gewenst zou zijn. Zij sputteren dus wat. Maar onze vakbondsleiders liggen er niet wakker van! Oh nee! Eventuele bezwaren zijn onlangs door hen weggewuifd met de opmerking dat, net als de politieke partijen, zij toch ook met hun achterban rekening moesten houden, er gemakshalve aan voorbijgaand, dat het recht op een andere partij te stemmen, stevig in onze grondwet verankerd ligt. Bij de vakbonden, die bezig zijn te proberen te fuseren, zal deze keuzevrijheid illusoir zijn. De maffia duldt nooit concurrenten!

Overigens ben ik van mening, dat er op Hilversum 4 minder moet worden gezeverd.